

URADNI VESTNIK OBČINE DOMŽALE

LETO XIV - št. 11

Domžale, 20. september 1975

PRILOGA OBČINSKEGA POROČEVALCA, GLASILA OBČINSKE KONFERENCE
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

(Nadaljevanje z 8. strani)

svoje akcije, ki so navadno precej obiskane in v katerih sodelujejo tudi ostali delovni ljudje iz krajevne skupnosti.

Občinska konferenca ZSMS v letošnjem letu ni organizirala občinske delovne akcije in sicer zaradi tehničnih in finančnih težav, bo pa to storila v prihodnjem letu.

Ob zaključku lahko s ponosom ugotovimo, da v naši občini ni tako malo mladih, ki se ne bi vsaj včasih posvečali prostovoljnemu delu, da mladi radi pomagamo v akcijah tako v delovnih organizacijah, kot v krajevnih skupnostih in šolah, da pa starejši, pa ne vsi, ne najdejo dovolj razumevanja za take oblike delovanja mladinske organizacije.

Upamo, da se bo s podpisom samoupravnega sporazuma o mladinskih delovnih akcijah stanje izboljšalo. Že sedaj pa vabimo mlade, da se v prihodnjem letu še množičneje odzovejo in udeležijo mladinskih delovnih akcij.

Vera Grošelj

V primeru okvare na cesti se lahko poslužite »VLEČNE SLUŽBE«, ki jo opravlja Pavel Novak, Preserje, Tovarniška 27, Radomlje, telefon (061) 72-784.

Izvršni svet skupščine občine Domžale, Občinska konferenca SZDL Domžale, Občinski sindikalni svet Domžale, Skupnost otroškega varstva Domžale, Izobraževalna skupnost Domžale, Kulturna skupnost Domžale, SITKS Domžale, Občinska zdravstvena skupnost Domžale, Občinska skupnost socialnega skrbstva Domžale in Skupnost za zaposlovanje Domžale, s k l e n e j o

ANEKS K DRUŽBENEMU DOGOVORU

o razporejanju dohodka, osebnih dohodkov in nekaterih drugih osebnih prejemkov ter gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975

1. člen

Šesti člen družbenega dogovora (Ur. Vestnik SOB Domžale, št. 3/75) se spremeni in se glasi:

6. člen

1. Udeleženci tega dogovora si bodo prizadevali, da se bodo v letu 1975 zbirala sredstva za naložbe v dijaške in študentske domove, ki jih bo za ta namen združevalo gospodarstvo v okviru sredstev za stanovanjsko izgradnjo, štipendij ter iz drugih virov, kar se realizira v posebnem družbenem dogovoru in samoupravnem sporazumu.

2. Udeleženci tega dogovora ugotavljajo, da je realizacija samoupravnega sporazuma o združenju sredstev TOZD v letu 1974 za nepokrite naloge v vzgoji in izobraževanju, otroškem varstvu in krajevnih skupnostih, obveza podpisnikov za leto 1975.

Sredstva za financiranje nepokritih nalog v otroškem varstvu se zbirajo po stopnji 1,24 % iz dohodka TOZD po zaključnem računu za leto 1974 in sicer v višini do 3.275.780 din in so namenjena za dokončanje izgradnje vzgojno varstvenih ustanov v Jaršah in v Ihanu. Sredstva se zbirajo na žiro račun skupnosti otroškega varstva, št.

50120-641-15-005.

Sredstva za financiranje nepokritih nalog v izobraževanju se zbirajo po stopnji 1,77 iz dohodka TOZD po zaključnem računu za leto 1974 in sicer v višini do 4.426.800.— din in so namenjena za dokončanje izgradnje osnovne šole v Dobu. Sredstva se zbirajo na žiro račun sklada za izgradnjo šolske mreže št. 50120-652-28031.

2. člen

Ta aneks začne veljati z dnem, ko ga podpišejo udeleženci.

Številka: 400-7/75

Datum: 20.6.1975

PREDSEDNIK
skupščine občine Domžale
Jernej LENIČ, l.r.

imenovali nekdanjo dvorano v Mengšu in prvo kulturno-prosvetno društvo v Mengšu, planinsko društvo; zdaj pa nosi njegovo ime Trdinova klet.

Na Trdinovem trgu je, kot že rečeno, tudi pokopališče. Na njem so pokopani številni partizani, med njimi tudi narodni heroj Matija Blejč-Matevž, dr. Tine Zajec in drugi. Tu leži tudi pesnica Zorana, oče pesnika Maistra, Trdinovi starši in vrsta ljudi, ki jih je Trdina opisal, družina Stare in vmes tudi Trdinova prva ljubezen Francka Stare, Trdinov boter Danič, učitelj Dolenc in drugi, med njimi tudi nekaj Tirolcev, ki so se v Mengšu in v Domžalah ukvarjali s slamnikarstvom, ter nekaj Čehov, ki so bili zaposleni v nekdanji pivovarni, vojaki iz prve svetovne vojne, zadnji rokovnjak Dimež in drugi. Razen Mengšanov počivajo na tem pokopališču še Topolci, Ločani, Dobenci, Trzinci, Jaršani, Rodičani, Rašičani ter dokaj veliko Domžalcev, ker je bil Mengeš včasih obsežna fara.

32

Od Trdinovega trga naprej proti Loki poteka LIPARJEVA CESTA. Sega vse do križišča pri Jeleni. Kakšne pomembne znamenitosti nima, edino druga hiša z leve, gledano proti Loki, je Liparjeva hiša. Tu se je rodil in živel Peter Lipar starejši, po katerem ta cesta nosi ime. Bil je s svojimi dolgimi in košatimi brki opazna osebnost zlasti, kadar je stopal na čelu Mengeške godbe, katere kapelnik je bil od leta 1901 do smrti 1952, torej polnih 51 let. Razen tega je bil še organist, pevovodja, gostilničar in dolgoletni menški župan. Njegov sin je znani pevovodja in skladatelj Peter Lipar mlajši, ki zdaj živi in dela v Kranju, drugi sin pa je bil zdaj že pokojni Ivan, ki se je ukvarjal med drugim tudi z zgodovino NOB.

33

Liparjeva cesta se nadaljuje s TOMŠIČEVO CESTO. Ta se imenuje po Tonetu Tomšiču, narodnemu heroju in nazadnje organizacijskemu sekretarju CK KPS. Rodil se je 1910 v Trstu, padel pa pod streli italijanskih zavojevalcev 1942 v Gramozni jami v Ljubljani. Po prvi svetovni vojni so se starši preselili s Primorskega v Ljubljano. Po končani gimnaziji je študiral pravo. V stari Jugoslaviji je bil zaradi revolucionarnega dela štirikrat zaprt. Pod njegovim borbenim vodstvom se je v zadnjih letih pred drugo svetovno vojno utrjevala na Slovenskem KPS in se sno-

vala politična enotnost slovenskega ljudstva. Tik pred vojno so ga jugoslovanski orožniki kot ilegalca aretirali in med prevozom je uklenjen skočil z vlaka. Orožniki so ga ujeli in odvedli v ljubljanske zapore. Pred prihodom Italijanov so ga tovariši uspeli rešiti. Med okupacijo je neutrudno delal za NOB. Organiziral in snoval je med drugim tudi ilegalne tehnike in tiskarne, urejal Slovenskega poročevalca in vzgajal revolucionarne kadre. Decembra 1941 so ga Italijani zaradi izdajstva aretirali, mučili in končno ustrelili. Pokopan je v grobnici narodnih herojev v Ljubljani. Cesta ima ob desni strani proti Loki vrsto manjših hiš, ob levi strani pa se razprostira na območju od Cankarjeve ulice tja do loških njiv novo veliko naselje zasebnih hiš.

34

Od Tomšičeve ulice se odcepi HRIBARJEVA ULICA. Ime je dobila po Ivanu Hribarju, slovenskemu politiku in gospodarstveniku. Rojen je bil 1864 v Trzinu, umrl pa je v Ljubljani 1941, ko si je razočaran nad propadom stare Jugoslavije sam vzel življenje.

Na kratko je skoraj nemogoče opisati njegovo javno delovanje.

Po poklicu je bil finančnik, in sicer je bil ravnatelj banke in zavarovalnice Slavija v Ljubljani. Kot politik je bil liberalno-radikalno usmerjen. Bil je deželni poslanec, član Narodnega sveta v Ljubljani in Narodnega vijeća v Zagrebu, predvsem pa ljubljanski župan. V času njegovega župovanja je Ljubljana dobila vodovod, plinaro, elektrarno, cestno električno železnico, kopališče, zmajski most in Mestno hranilnico. Zavzemal se je za razširitev pravic šolstva, bil za ustanovitev slovenske univerze, deloval pri slovenskem Dramatičnem društvu itn. Književno se je v mlajših letih udeleževal pod imenom Trzinski. Izdal je in sourejal je literarno revijo Slovan, ki je bila resen tekmeč Ljubljanskemu Zvonu.

35

Od Liparjeve ceste se kot nadaljevanje Proletarske ulice razteza JELOVŠKOVA ULICA. Ulica poteka mimo Šetrava, nekdanjega samostana, in se končuje ob Cesti OF, kjer je postavljen star vodnjak in rastejo trije kostanji. Ta del Mengša kaže še izrazito kmečko podobo in bi kazalo kaj storiti, da bi vsaj majhen del Mengša obdržal svojo nekdanjo podobo.

(Nadaljevanje prihodnjič)